

Drumul drept

Daniel Vișan-Dimitriu

Pe unde,-acum, mă cauți, nu mai sunt:
M-am izolat spre zorii-ndepărtați
De-un loc în care nu vreau să înfrunt
Urgia unor nori învolburăți.

Voi aștepta ca gândul meu senin
Să fie-nconjurat de-un cer la fel,
Iar zboru-mi singuratic prin destin
Va fi pe note dulci, de menestrel.

Eu nu am scări cu trepte de prisos,
Nu am frânghii, și nu privesc în sus
Plutind asemeni unui albatros,
Dar zbor și să m-opresc nu sunt dispus.

De vrei să-mi fii alături, te aștept
Pe drumul care-mi pare mie drept.